

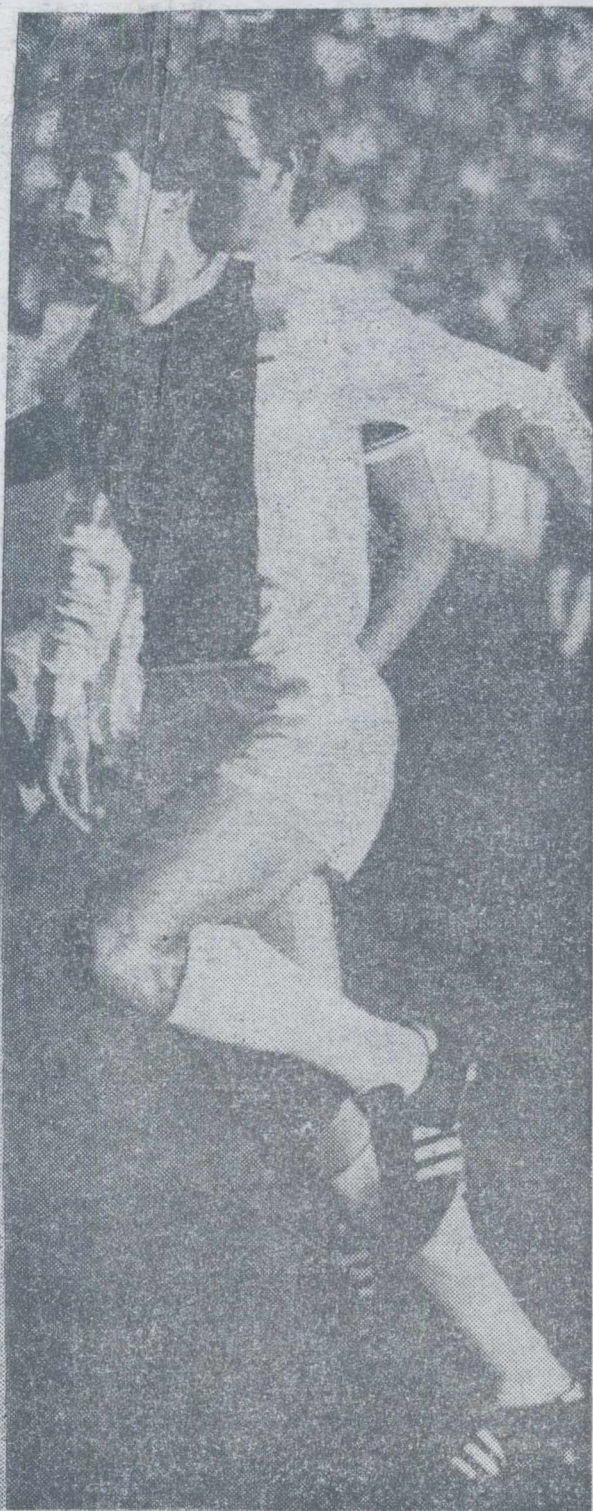
FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL IX

397

JOI
3 IANUARIE 1974
12 PAGINI
2 LEI

TRE TALENTE CARE ÎȘI DORESC ÎN NOUL AN CONSACRAREA ÎN ECHIPA NAȚIONALĂ

Dudu GEORGESCU (Dinamo)

Ilie BALACI („U” Craiova)

Florin MARIN (Rapid)

INAUGURIND TRADIȚIONALUL DOCUMENTAR,
„PANORAMIC MONDIAL”,
REVISTA NOASTRĂ VĂ PREZINTĂ
CLASAMENTUL PE 1973
AL CELOR 33 DE REPRESENTATIVE
NAȚIONALE DIN EUROPA

• TURUL DIVIZIEI A SUB LUPĂ!
• CONCLUZII LA ANCHETA „JUNI-
ORII — LA ORDINEA ZILEI!” • LA
„INTERVIUL SĂPTĂMÎNII”: O DIS-
CUȚIE IMAGINARĂ CU ANUL 1974
• DIVIZIA B: O PAGINĂ BILANȚ
A SERIEI A II-a • CĂRȚILE DE VIZI-
TĂ ALE CELOR TREI LAUREAȚI AI
TROFEULUI „BALONUL DE AUR”

La ancheta
„TROFEUL FOTBAL '73”

ȘASE
CÎȘTIGĂTORI
DIN 5018 CUPOANE
DE PARTICIPARE

506750

PĂȘIM ÎN 1974 CU MÎNDRIE ȘI ÎNCREDERE

Am ascultat cu toții, stăpîniți de legitimă mîndrie patriotică, Mesajul adresat țării, în sărbătoreasca noapte a Anului nou, de către iubitul conducător al partidului și statului nostru, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Strălucită sinteză a marilor înfăptuiri realizate de harnicul popor muncitor, cuvîntarea secretarului general al partidului ne-a înflăcărat inimile, ne-a transmis tuturor înalta apreciere și prețuire pentru contribuția adusă la bogatul bilanț al anului 1973, pentru toate acele minunate victorii obținute — sub conducerea partidului — în îndeplinirea mărețului program elaborat de Congresul al X-lea și Conferința Națională ale P.C.R., în vasta operă de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României. Cuvintele calde de felicitare, urările de bine și sănătate, de noi succese, adresate în numele conducerii partidului și statului, ne sînt tuturor scumpă și neprețuită răsplătă și, totodată, îndemn însuflețitor la sporire a eforturilor pentru noi și tot mai importante împliniri de viață și de muncă puse în slujba nobilelor idealuri ale socializmului și comunizmului.

Pășind în 1974, întregul popor privește cu neînmuritură încredere spre partid, conducătorul său încercat și înțelept, convins că noul an va fi marcat de noi și remarcabile victorii, de însemnate succese în îndeplinirea planului de stat anual, în realizarea Cincinalului înainte de termen, ceea ce va constitui un important pas înainte pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate. Pentru înfăptuirea acestor grandioase obiective, pentru continua dezvoltare a forțelor de producție și creșterea avuției naționale, în toate domeniile construcției economice și sociale, oamenii muncii din întreaga țară se considera angajați plenar, cu toată capacitatea și puterea creatoare a muncii lor, cu toate gândurile și sentimentele lor sincere, exprimîndu-și cu fermitate hotărîrea de a da viață sarcinilor trasate de partid, asigurînd astfel o trainică temelie ascensiunii neîntrerupte a patriei noastre pe calea civilizației socialiste și comuniste, creșterii bunăstării materiale și spirituale a întregului popor.

Pășind în noul an de muncă, și, desigur, de noi succese în toate domeniile de activitate, ne revin în minte și în suflete minunatele cuvinte rostite, recent, de secretarul general al partidului: „Avem răspunderea față de viitorul copiilor noștri, față de viitorul întregului popor, față de cauza socialismului și comunismului în România, față de națiunea noastră socialistă — de a face totul pentru dezvoltarea în ritm susținut a patriei, pentru crearea unei societăți socialiste moderne, dezvoltate”.

Cetățeni devotați patriei, partidului și poporului, activiști, cadrele tehnice, sportivii fruntași se considera profund angajați în uriașul și entuziastul efort al tuturor oamenilor muncii de îndeplinire neabătută a politicii interne și internaționale elaborate de partidului și statul nostru.

Sarcini mari, de răspundere stau — în anul 1974 — și în fața mișcării sportive, traducerea în viață a prevederilor Hotărîrii Plenei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie 1973, privind dezvoltarea continuă a educației fizice și sportului, constituind sarcina principală a tuturor factorilor cu atribuții în acest domeniu al unor activități de recunoscută importanță socială. În acest an — încă din primele zile — sînt necesare mai multe și mai susținute eforturi pentru dezvoltarea largă a sportului de masă, ca și pentru creșterea nivelului performanțelor, în vederea unei reprezentări cu toată cinstea a sportului românesc în arena internațională.

Însuflețit de caldele cuvinte, aprecieri și îndemnuri cuprinse în Mesajul adresat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU cu prilejul Anului nou, activul mișcărilor sportive se angajează să adauge acestui bilanț general noi și strălucite victorii, să îndeplinească neabătut sarcinile de onoare și răspundere încredințate de partid.

ATRIBUTELE PREGĂTIRII SEZONULUI DE PRIMĂVARĂ:

PASIUNE, DISCIPLINĂ, SERIOZITATE!

P arcă ieri a fost 9 decembrie cînd echipele divizionare A terminau în forță campionatul făcîndu-ne să regretăm întreprinderea lui; cu o asemenea inversurare își disputaseră atunci echipele șansele încît ne-au pus într-o mare dilemă: avem sau nu pregătirea fizică necesară baremului internațional, putem invoca motive cum că necușitele noastre în competiția internă nr. 1 a țării cit și pe plan internațional (citește echipa națională și cele de club angajate și eliminate cu desulă ușurință din cupele continentale) s-au datorat numai lipsei de forță și de rezistență fizică? Specialiștii au spus în cor că lucrurile cam așa ar sta, comentarii au acordat și ei această motivație, dar cu amendamentul că la mijloc parcă este vorba și de alte aspecte cel puțin tot atît de importante.

Dar ce mai încolo și încoace, etapa a 17-a a încheia un sezon înedit prin lungimea lui datorită noii formule organizatorice. De atunci, fotbalul s-a mutat la... gura sobei, subiectele lui rămînînd în atenția iubitorilor acestui sport prin ceea ce dezbate specialiștii și condecierii rubricilor de specialitate. Fotbaliștii și poate mai puțin antrenorii au intrat în vacanța binemeritată, petrecută în mijlocul familiilor lor, lîngă cei dragi.

Și uite așa zilele s-au scurs pe neașteptate, a venit frumoasa noapte a Anului nou cînd în clinchetul cupelor de cristal umplute cu șampanie, pretutindeni s-au spus urări de prosperitate, sănătate și de fericire pe toate planurile activității economice și sociale. De aceeași gînduri bune a fost animată și marea familie a fotbalului (jucători, antrenori, conducători, suporteri): ca s-a gîndit ca acest an să marcheze o cotitură calitativă nouă în fortificarea acestui sport atît de îndrăgit încît el să urce cu mai multă îndrăzneală acele trepte ale marii performanțe care aduc, pe plan intern, bucurie și mulțumire zecilor și sutelor de mii de spectatori, iar pe plan extern, o afirmare și o considerație mai substanțială pentru tricolorii.

C oincidența face ca vacanța de iarnă a fotbalistilor să ia sfîrșit odată cu sărbătorile de iarnă. Începînd cu această zi, unele echipe și-au adunat efectivele plecînd pe greul drum al acumulării necesare asprei bătălii de primăvară. Cum s-ar spune, divizionarele A au intrat în săptămîna cînd toate gîndurile, toate preocupările vizează calitatea returului campionatului. Există, printre atîtea proverbe înțelepte ale poporului nostru unul care se potrivește de minune și fotbalului: „Cine se scolă de dimineață, departe ajunge”. Fără îndoială că esențialul nu este de a porni cu o zi sau două mai devreme la drum, decît portenerul de întrecere, ci, atunci, cînd pornești în cursa marilor și importanțelor acumulări să mărsălești cu vigoarea și seriozitatea pe care marea performanță o impune fotbalistilor. Acum se va vedea cine și-a planificat cu scrupulozitate fiecare amănunt al pregătirilor, acum se va vedea, sau ar trebui să se vadă, că fiecare a extras esențialul din concluziile desprinse din analiza făcută asupra evoluției fiecărei divizionare A în parte, că pășind într-un an nou de viață și muncă, fotbalistii noștri s-au mai maturizat, privesc cu mai multă răspundere marile sarcini pe care ei le au de îndeplinit pe linia sportului de performanță.

De regulă, știm că pregătirea de iarnă, în ciuda vicisitudinilor vremii, se desfășoară la parametri cerniți și impuși de normele interne ale Colegiului central al antrenorilor. Există deja o experiență bună cîștigată de tehnicienii care demonstrează stabilitate la echipele pe care le conduc de ani și ani de zile.

Ceea ce am dori să se înțeleagă de la bun început este faptul că, fotbalistii și tehnicienii noștri au de achitat unele scadențe iubitorilor fotbalului, că anul 1974 reprezintă un nou start al unei echipe naționale ce se pregătește pentru Campionatul European ce va debuta în toamna acestui an, echipă națională în care dorim să se afirme cei mai buni și mai tineri jucători, echipă națională care are în programul primăverii și două meciuri amicale internaționale de prestigiu: unul cu Franța și celălalt cu tripla campionă mondială — Brazilia. Iată deci atîtea și atîtea responsabilități crescute, cărora fotbalul românesc poate și trebuie să le facă față cu succes. Singura condiție a realizării dezideratelor anului 1974 este MUNCA PERSEVERENTĂ, PASIUNEA, RESPECTAREA UNEI DISCIPLINE RIGUROASE PE TOATĂ PERIOADA PREGĂTIRILOR VIITORULUI SEZON.

Stelian TRANDAFIRESCU

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

6 CITITORI CÎȘTIGĂTORI AI ANCHETEI NOASTRE

1. Dumitru, 2. Dinu, 3. Dobrin, 4. Antonescu, 5. Dumitrache.
Aceasta este ordinea primilor cinci fotbaliști români ai anului 1973. Toți participanții la ampla noastră anchetă care au indicat, pe buletinele lor această ordine, vor primi cîte un abonament la revista FOTBAL pe anul 1974. Spunem TOTUL, pentru că, în urma trierii buletinelor — operație dîdloc ușoară — (reamintim că nu am luat în considerație pe cele sosite la redacție după 12 decembrie) — numai șase dintre cele peste 5000 de cupoane au cuprins ordinea finală exactă a primilor cinci clasai. Iată-i pe fericii cîștigători ai abonamentului la revista noastră:

- POPESCU PETRE — com. Colceag, jud. Prahova
- SERBAN VASILE — sat. Sîta, com. Spernezu, jud. Bistrița-Năsăud
- BRĂȘTEANU IOAN — Anina, str. Andrei Mureșanu nr. 10
- TUĐOȘE OCTAVIAN — Brăila, str. Plevnei nr. 103
- STELIAN T. ADRIAN — com. Oarja, jud. Argeș
- PUCICI JAN — Pienița, jud. Dolj

În cupa cu șampanie a lui Dumitru s-a adunat și satisfacția cuceririi Trofeului Fotbal '73. Iată-l acasă la el (ultimul în dreapta), sub cetina tradiționalului brad, ciocnind un pahar de revelion cu prieteni buni. Al doilea (de la stînga la dreapta) este Ion Pop, fostul coechipier din Giulești
Foto: Dragoș NEAGU

SUBLINIERI

DUMITRU REDIVIVUS!

A tribuirea titlurilor de cei mai buni sportivi ai anului sau cei mai buni fotbaliști ai anului are acum o răspîndire largă în toată lumea, chiar dacă nu au intrat încă în funcțiune computerele care să elimine doza de subiectivism care mai persistă inevitabil în anchetele de sfîrșit de an ale ziarelor și revistelor, întreprinse în rîndurile cititorilor, ziaristilor sau specialiștilor.

Pentru fotbal, exemplul revistei franceze „France Football” cu al său „Balon de aur” inițiat în 1956 a fost contagios pentru alte reviste de aceeași specialitate. Ancheta publică franceză adresată revistelor de fotbal sau ziaristilor de specialitate de mare reputație continentală adună la fiecare sfîrșit de an sufragiile care indică pe cel mai bun fotbalist european al anului, în 1973, Johann Cruyff.

Desigur, aceste reviste și editori de renume au în vedere, atunci cînd fac selecția, comportarea fotbalistilor europeni în ansamblul activității lor, contribuția la dezvoltarea fotbalului și la marile succese ale acestui sport în marile com-

petiții europene. Fără îndoială că, în cazul unui echilibru de performanțe sau revelații, balanța este înclinată de preferința alegătorilor și, din acest punct de vedere, aceste anchete nu pot avea precizia calculatoarelor electronice. Totuși, faptul că la un asemenea referendum sînt luate în considerare numeroase opinii se poate conchide pînă în cele din urmă că rezultatul anchetei respective este foarte aproape de adevăr.

Revista „Fotbal” și-a propus de la primele numere să instituie o asemenea anchetă de sfîrșit de an realizînd în anul 1966 prima consultare publică de acest gen în fotbalul nostru. An de an criteriile anchetei „Trofeului revistei Fotbal” s-au înmulțit, ajungînd la 5 pentru ultima anchetă, tocmai în dorința de a elimina cît mai mult din subiectivism. După cum se știe, cele 5 criterii pentru alegerea celui mai bun fotbalist român al anului sînt: media notelor din campionat și echipa națională, sufragiile antrenorilor de Divizia A, ale ziaristilor și publicului, realizînd în acest mod CEA MAI COMPLETĂ ANCHETĂ DE SFÎRȘIT DE AN dintre toate anchetele altor publicații de specialitate europene.

După cum se știe, beneficiarul titlului pe anul 1973 este jucătorul ION DUMITRU de la Steaua, cu 20 de puncte, despărțit doar de o jumătate punct de Dinu (Dinamo) 19,5 puncte și Dobrin (F. C. Argeș) 19 puncte, pentru ca, între acești trei fruntași ai anchetei și următorii fotbaliști clasai de la locul al 4-lea în jos, să fie o diferență de 12,5 puncte!

În anul 1973 și alte publicații românești au instituit cîte-

o anchetă, de proporții mai reduse, pentru desemnarea celui mai bun fotbalist al anului. Revista „Magazin”, printre cronicarii de specialitate și antrenori, arbitri, suporteri mai renumiți, anchetă care a indicat ordinea: 1. Dumitru, 2. Dobrin, 3. Dinu. Revista „Flacăra” în rîndurile cititorilor săi: 1. Dumitru, 2. Dobrin, 3. Oblemenco și a unor ziarști: 1. Dobrin, 2. Dumitru, 3. Oblemenco.

Prin urmare, Dumitru este declarat de trei ori cel mai bun fotbalist român al anului și o dată Dobrin, ceea ce constituie o confirmare a anchetei largi a publicației noastre care are în vedere multiple criterii acordînd, în mod just și condescendent, greutatea anchetei pe alegerea cititorilor, cu punctaj dublu față de celelalte criterii.

Fotbalistul Ion Dumitru înscrie așadar un deplin succes în anul 1973 pentru care îl felicităm încă o dată!

Revista „Fotbal” în căutările ei de a fi cît mai aproape de exactitate în anchetă, ceea ce de altfel a reușit și pînă în prezent, va introduce pentru anul acesta un nou criteriu, al șaselea, și anume opțiunea arbitrilor divizionari A care vor conduce un anumit număr de jocuri într-un an, necesar pentru a emite o alegere cît mai obiectivă.

De asemenea vom încerca să atribuim un punctaj pentru prezența fotbalistilor în cît mai multe dintre cele șase criterii ale „TROFEULUI REVISTEI FOTBAL '74”.

Deci, de pe acum, succes tuturor fotbalistilor noștri fruntași în tentativa de a se număra printre primii 10 fotbaliști ai anului.

Aurel NEAGU

I. UNIVERSITATEA CRAIOVA

(17 11 3 3 34-17 25 p)

ÎN CĂUTAREA UNEI „EXPRIMĂRI” CÎT MAI CONVINGĂTOARE

Universitatea Craiova, liderul autoritar al acestui prim campionat... lung, și-a construit frumoasele sale victorii de toamnă pe marea înfrângere suferită în epilogul „cursei” precedente. Pierderea unui titlu la un gol diferență ar fi putut avea urmări dure, ar fi putut zdruncina orice echilibru. Dar... „Nu-i nimic” — le-ar fi spus, atunci, jucătorilor săi, un antrenor foarte bun pedagog. Priviți eșecul nostru ca pe un vis urit și uitați-l așa cum se uită un vis urit. De altfel, între acel final, aproape nevrosimil, și startul în noua cursă n-a fost vreme pentru lamentări. La Petroșani, Oblemenco — cel mai eficace atacant al ultimilor ani — marchează primul gol al campionatului, vestind parcă tuturor că Universitatea atacă din nou un pisc înău neatinș de o echipă studentescă. 2-0 cu Steagul roșu, 2-0 pe Bega, 1-0 cu „Poli” Iași, 1-0 la Cluj cu „U”, 3-1 cu Sportul studentesc. Din etapa a treia, Universitatea se instalează în fotoliul... plugar al primei noastre divizii. Echipa întregii Oltenii trece, apoi, ca un tăvălug, peste F.C. Constanța și U.T.A., la ea acasă, pe Mureș, acolo unde pierduse totul, cu trei luni în urmă. Cineva trebuia, totuși, să stopeze, din cursa sa dezlănțuită, echipa celor 30.000 de spectatori permanenți de pe stadionul Central. Și iată, cupa amare a primei înfringeri — după o suită impresionantă de 20 victorii (oficiale și amicale) — îi este oferită, în a 11-a etapă a campionatului, de năvălitoarea echipă din Tg. Mureș. O mică bătaie pierdută, fără prea mari urmări, pentru că urmează un 5-0 sec administrat C.F.R.-ului din Cluj

și un spectaculos 4-3 la Bacău. Abia după eliminarea din Cupa U.E.F.A., Universitatea dă semne de oboseală. Fără forța ei de goe Oblemenco-Bălan, fără alți cîțiva titulari — accidentați sau suspendați — liderul reduce fuleul, bate chiar pasul pe loc (două înfrînger consecutive, la Pitești și București, cu Steaua). Un 2-0 cu Petrolul, în finalul turului, îi permite să se distanțeze din nou. Și, fapt semnificativ, seria golurilor turului, deschisă de Oblemenco, este încheiată de celălalt golgeter, Bălan, în minutul 90, a doua zi după împlinirea unui sfert de veac de la înființarea clubului.

Finalul turului găsește echipa Olteniei la 5 puncte în fața F.C.-ului din Constanța și la 6 puncte înaintea trio-ului Steaua-Dinamo-F.C. Argeș. I discutabil, este un rezultat excelent, obținut în urma unei EVO-LUTII FOARTE BUNE. Și, totuși, craiovenii — jucători, antrenori, suporteri — afirmă că se putea mai mult. Simplă supoziție? Nu, nu credem. Vom încerca să demonstrăm acest adevăr, împreună cu omul care conduce, cu pricepere și pasiune, formația-lider. Și o vom face în ordinea... clasamentului lui, adică al antrenorului Cernăianu: 1. Atacul; 2. Apărarea; 3. Mijlocașii.

1. ATACUL — UN FRUMOS RECORD: DOUA GOLURI DE MECI! Universitatea este singura echipă care a marcat, în tur, în medie cîte două goluri de meci. Doar într-o singură partidă, cu Steaua (0-1), n-a reușit să înscrie. Foarte semnificativ e faptul că aproape jumătate din goluri (15) au fost marcate în deplasare, unde atacanții (Bă-

lan, Oblemenco, Țărălungă, Marcu, Niță) s-au simțit mai în largul lor, șarjînd eficace pe spații mai puțin aglomerate. Mai greu, în unele meciuri chiar foarte greu, s-au descurcat acasă, de cîteva ori reușind abia în ultimele minute să înfrîngă cerberia unor apărări supraaglomerate („Poli” Iași, Dinamo, C.S.M. Reșița, F.C. Constanța, Petrolul). Dar, în general, desfășurînd un joc pe extreme, cu unul sau două virfuri masive, cu decizante schimburi de locuri, atacul și-a făcut pe deplin datoria în prima parte a campionatului. O afirmă și...

Constantin Cernăianu: „Atacul a jucat bine. Aș putea spune chiar că a fost punctul forte al echipei, deși în final randamentul tuturor celor din prima linie a fost mai scăzut, ratîndu-se foarte multe ocazii favorabile...”

2. APĂRAREA — EVO-LUTIE CONSTANT BUNA. Excelent a început turul apărarea Universității. În primele cinci etape nu cedase decît o dată! Noul venit, Boe, s-a încadrat imediat, alcătuiînd, împreună cu Bădin și Deschicu, acel „triunghi de fier” din centrul apărării peste care s-a trecut foarte greu. Abia în partea a doua a turului garda porții lui Maeta a mai slăbit vigilența, permițînd atacanților adversi să-și creeze culoare de șut. Accidentarea lui Velea și suspendările lui Deschicu și Niculescu, urmare a acumulării de... nervi și cartonașe, au privat echipa de întreaga ei capacitate defensivă. 17 goluri primite în 17 etape! Cîte unul de meci. Multe, puține?...

Constantin Cernăianu: „Mai puține decît în anii trecuți, de acord. Numai că

Atacurile rapide, pe extreme (în cliseu — Țărălungă, în duel cu fundașul Căzari, de la Sportul studentesc) au creat nu-meroaase breșe în apărările adverse, soldate cu goluri spectaculoase. Foto: Virgil ONESA

multe dintre golurile primite s-au datorat unor greșeli elementare ale apărătorilor, precum și unor decizii cronate de arbitraj. Puteau fi evitate...”

3. MIJLOCAȘII — EFORTURI GENEROASE, DAR INSUFICIENTE. În ultimii ani, Universitatea și-a schimbat modul de a acționa în teren, urmărindu-se valorificarea la maximum a însușirilor jucătorilor. Trecea din apărare în atac constituie marea problemă a liderului și rezolvarea ei depinde, în proporție de 90 la sută, de exprimarea în joc a mijlocașilor. Strimbeanu continuă să „are” terenul cu generozitatea lui

dintotdeauna, dar n-a marcat nici un gol în 17 etape. Mezinul campionatului, Bălaș, a urcat rapid treptele consacării datorită aceluiași mare travaliu și intercalărilor mai dese în prima linie, perpendiculare pe poarta adversă așa cum pretinde fotbalul modern. Cu toate acestea, în clasamentul antrenorului, comportarea mijlocașilor craioveni se află pe ultimul loc. Motivele?

Constantin Cernăianu: „Universitatea nu are un mare jucător de concepție. Mijlocașii continuă încă să mai cure mîngă, fiind ratate în acest fel starturile lui Marcu și Țărălungă, de-

marcările lui Bălan și Oblemenco. Simplificarea la maximum a treierii din apărare în atac e o adevărată artă la care nu se poate ajunge ușor. Este, dacă vreți, marea artă a fotbalului de azi...”

Cele 25 de puncte înscrise la activul Universității constituie o excelentă rampă de lansare, în retur, spre marea cunună de lauri. În această iarnă Craiova visează mai mult ca oricînd. Și are toate motivele să spera într-o frumoasă și meritată VICTORIE a celei mai talentate echipe care a militat-o vreodată pe prima noastră scenă fotbalistică. Laurentiu DUMITRESCU

2. F. C. CONSTANȚA

(17 9 2 6 30-18 20 p)

ACUMULĂRI PE TOATE PLANURILE

Pentru a analiza și a aprecia comportarea formației constănțene simțim nevoia unei scurte retrospectivă, la ceea ce a fost în campionatul trecut. De ce vom face acest lucru? Pentru că vom vedea cîtă diferență este între comportarea de atunci și de acum a echipei de pe litoral. Nu vom uita că în vară, F. C. Constanța a avut destule momente grele. În turul precedentului campionat, după etapa 8-a, s-a aflat pe primul loc, dar a obosit prematur, terminînd turul pe poziția a 13-a. A avut un retur dificil, care a aruncat-o chiar pe penultimul loc (în etapele 19 și 20, de pildă), ca în cele din urmă, să termine, nu fără dificultate, pe locul 8, după ce fiorii retrogradării bîntuiseră înimile jucătorilor, antrenorilor și suporterilor. Bilanțul — sub 50 la sută, adică 28 de puncte din 30 de jocuri și un golaveraj de +1 (35-34), arătînd potențele atacului, dar scoțînd în relief o mare deficiență, organizarea apărării.

Plecînd de la acest bilanț neașteptat, la Constanța a fost o vară... fierbinte, plină de griji și preocupări. Și în acest tur de campionat, în linii generale, comportarea lui F. C. Constanța s-a situat la alți indici, incomparabili mai buni. Cînd facem această apreciere nu avem în vedere numai locul ocupat în clasamentul turului (2), mai mult decît meritoriul, evident, poate peste așteptările multora, ci comportarea de ansamblu, jocul în sine, evoluția (cu cîteva excepții) constantă bună. Avem în vedere poziția ocupată după fiecare etapă, ca o rezultantă a evoluției și rezultatelor, chiar dacă unele dintre aceste rezultate pot fi (și sînt) contestate. Dar surpriza face parte din fotbal și nu vine întîmplător, ci ca urmare a unor scîderi — în cazul înfrîngerilor — sau a unor

scelipiri — cînd a fost vorba de succese inedite, în deplasare, de regulă. Să revenim la cifre, urmărind linia unui imaginat grafic al evoluției: etapa I — locul 7-12 (1-1 cu Dinamo, în deplasare); II — 4 (2-1 cu Steaua, acasă); III — 2 (1-0 cu Jiul, în deplasare); IV — 6-7 (1-0 la Timișoara); V — 3 (1-0 cu Steagul roșu); VI — 2 (2-1 la Reșița); VII — 2 (5-1 cu C.F.R. Cluj); VIII — 2 (1-2 la Craiova); IX — 2 (3-0 cu F. C. Argeș); X — 2 (2-1 cu U.T.A.); XI — 2 (2-2 la Bacău); XII — 2 (2-3 la Sportul studentesc); XIII — 2 (2-0 cu Poli. Iași); XIV — 2 (0-1 la Ploiești); XV — 2 (1-2 acasă, cu A.S.A.); XVI — 2 (4-0 cu Rapid); XVII — 2 (1-2 cu „U” Cluj — d).

Observăm evoluții distincte: 1. Excelentul start, cu 11 puncte din 7 jocuri, cu meciul egal la Dinamo și victorii la Petroșani și Reșița. În care F. C. Constanța impresionează prin echilibrul valoric, omogenitatea, forța ofensivă, chiar dacă la Reșița s-a exprimat cu arma contraatacului. S-a văzut clar că integrarea lui Vîgu și Lică, noii veniți, a dat echipei pulsul de echilibru între compartimente, mărindu-i potențialul de joc la mijlocul terenului și organizarea mai eficientă a atacului, în care cuplul de golgeteri (Caraman — Mărculescu) a fost mai bine servit de Tănase și Lică, extreme cu mare zonă de acțiune, și sprijinit de serviciile lui Vîgu, venit la Constanța cu hotărîrea de a arăta că mai poate fi de folos unei echipe cu pretenții; 2. După eșecul, nu de neașteptat, de la Craiova, F. C. Constanța beneficiază de două jocuri acasă, pe care le câștigă (cu F. C. Argeș și U.T.A.) și cu punctul de la Bacău se arată principalul contracandidat al liderului.

în spatele căruia a stat 13 etape din 17: 3. Dar cînd îi era lumea mai dragă, a urmat sincopa din 25 noiembrie, cînd a pierdut acasă, cu A.S.A. (1-2) și cînd F. C. Constanța a scăpat... plasa Universității Craiova. Atunci, ea și înainte cu cîteva etape (a câștigat greu în fața ieșenilor, după un meci slab), constănțenii au acuzat o oboseală psihică, care le-a diminuat nu potențialul fizic, după cum ne confirma antrenorul Emilian Hașot și medicul N. Andreescu, ci posibilitățile de exprimare

tehnico-tactice, evidente în controlul defectuos al balonului, în neputința de a-și construi jocul în funcție de replica adversarului. Nealterarea capacității fizice a fost confirmată de jocul cu Rapid (4-0), dar și infirmarea unei căderi psihice, mai ales că pe umierile echipei n-au fost sarcini sau examene extenuante și nici eșecuri catastrofale, pentru că a pierde un joc de campionat nu este motiv de dramă. Părerea noastră este aceea că, în general, comportarea formației constănțene a fost bună.

Trio-ul Mărculescu-Tănase-Caraman (cu jombiere în dungii) va fi stopat din acțiune de intervenția lui Dincuță. Fază din meciul Petrolul — F.C. Constanța, pe care oaspeții l-au pierdut la limită (0-1), unul din cele două jocuri în care atacul constănțenilor nu a marcat gol.

Foto: S. BAKCSY

Constantin ALEXE

3. STEAUA

(17 8 3 6 21-16 19 p)

Ori de câte ori purcedem la tradiționala analiză a formației militare, la mijlocul sau la sfârșitul unei ediții de campionat, sintem tentați să ne aducem aminte de gloriosul trecut atât de onorant dar și de angajant pentru „leatul” de azi. De anul, fructuos al lui C.C.A., în care echipa își crease un stil și o metodă, de acele vremuri în care, de pildă, un Bone, un Apolzan, mai rezistă și acum unei comparații cu nume celebre ale fotbalului mondial actual, cu un Gerson sau cu un Beckenbauer, jucători de travaliu, fantezie și subtilitate, asemănătoare cu ale celor doi foști fotbaliști tricolori.

Constrinsă de inegalabilul palmares în soccerul nostru, scris de generația C.C.A., Steaua își propune mereu obiective competiționale îndrăznețe, vizând de fiecare dată locuri fruntașe în întrecerea divizionarelor A, precum și parcursul unui drum lung în întrecerea Cupei, până în finală.

Deocamdată, referindu-ne numai la campionat, Steaua s-a înscris în limitele planificării inițiale (locurile 1-4), ea ocupând, cum se știe, la finele turului poziția a treia, după provinciile Universitatea Craiova și F.C. Constanța. Ceea ce ar permite, gândim, antrenorului Constantin să aprecieze în obiectivă sedință de analiză-bilanț (parțial) că obiectivul a fost îndeplinit. I-ar permite, dar ar fi o judecată de suprafață, superficială, alina vremea cit clasamentului posedă un lider autoritar, scăpat, pare-se, în câștigător, datorită celor 5 puncte avans asupra celei de-a doua clasate și șase — față de Steaua, echipa pe care o analizăm la ora de față.

Comparând, așadar, procentajul de numai 55 la sută al Stelei (19

puncte din 34 posibile) deranjează mai mult, ca și acest „amănunt” de loc neglijabil, reieșit din lectura rezultatelor realizate în toamnă de „roși-albaștri”: **IN TOT TURUL ACTUALEI EDITII, STEAUA NU A REUȘIT SĂ OBȚINĂ NICI O VICTORIE ÎN PARTIDELE DISPUTATE ÎN DEPLASARE.** (Înțelegând, firește, prin aceasta meciurile susținute în provincie, mai ales că jocurile ei cu colegile bucureștene, socotite ca deplasări, s-au desfășurat toate pe terenul de preferință, cel al stadionului „23 August”.)

Constantă în sens... negativ pe planul rezultatelor realizate pe terenuri străine, Steaua a dovedit înconstanță acasă, pe anumite porțiuni ale „curselor de toamnă”; mai ales atunci cînd, după o perioadă de reușită (9 puncte acumulate între etapele V și X) a capotat lamentabil, la București, în beneficiul lui F.C. Argeș, autoarea aceluși succes la scor de forfai.

Mostre de evoluții contradictorii ne-au fost oferite de jucătorii militari și în partidele cu C.F.R. Cluj (victorie chinuită, cu 1-0, printr-un gol înscris de... fundasul Sătmăreanu în ultimul minut al partidului, după ce, cu numai o săptămână înainte, în etapa a XIII-a, la 11 noiembrie, Steaua învinsese Dinamo cu 2-0) și Sport Club Bacău, înfringerea suferită în deplasare, în fața „lanternei roșii” petrecându-se la 7 zile distanță de victoria realizată în dauna liderului, Universitatea Craiova, după o evoluție apreciată ca fiind de bună factură.

Cum să ne explicăm, deci, fluctuantă comportare a acestei formații pe care — s-a văzut, spunem, din evoluțiile ei cu Dinamo și Universitatea Craiova, ca să ne servim de exemplele cele mai con-

SUB OBLIGAȚIILE UNUI TRECUT ONORANT...

Năstase, golgeterul echipei Steaua, deși jenat de rapidistul Grigoraș, va țuța la poartă apărută de Răducanu. Pantea savurează fenta făcută giuleșteanului.

cludente — antrenorul a învățat-o să se desfășoare rațional în spațiul de joc și să închege reușite scheme de ofensivă?

În primul rînd, **PRIN INDISPONIBILITĂȚILE SURVENITE ÎN ECHIPĂ ÎNCA ÎNAINTE DE ÎNCEPEREA CAMPIONATULUI, PRECUM ȘI PE PARCURSUL**

ÎNTECERII, fapt care a pus conducerea tehnică în situația de a se vedea lipsită de o serie de jucători dintre cei mai bine cotați, cum sînt Iordănescu, Aelenci, Năstase, Iordache. Antrenorul s-a văzut și în neplăcuta postură, de a nu-i putea folosi o bună parte din timp pe Tătaru, Smarandache, Ciur-

garin, Ion Ion, Dumitriu IV PEN-TRU ABATERI DE LA DISCIPLINĂ SAU DE LA VIAȚA SPORTIVĂ, ultimul fiind, de pildă, ținut pe tușă timp de 11 partide.

Ceea ce, în ambele cazuri (care în condițiile lotului superlărgit, de 22 de jucători, record egalat doar de Jiul, Rapid și Petrolul) a împietat asupra **OMOGENITĂȚII DE ANSAMBLU** a formației militare, împiedicînd-o să devină un „11” cu adevărat redutabil, în stare să se exprime constant, la o înaltă ținută, atât în meciurile susținute pe propriul teren cit și în deplasare.

Venind vorba de aceste partide abordate în postură de oaspeți am ajuns și la cea de a doua cauză importantă care a influențat negativ jocul echipei și anume la **INSUFICIENȚA ANGAJARE FIZICĂ**, o condiție „sine qua non”, îndeosebi în partidele disputate pe terenul partenerului de întrecere, acolo unde, de regulă, marcea dorință de victorie a acestuia te solicită la eforturi sportive.

Ce rămîne de făcut — apare firească întrebarea în încheierea rîndurilor de față — pentru ca Steaua să redevină acea echipă de temut de pe timpurile C.C.A., într-adevăr valoroasă, postură în care, am văzut, turul actualului campionat a arătat-o în prea puține partide?

Ceea ce ține de domeniul împlinirii — cazurile de indisponibilități provocate de accidente (gen Aelenci), de domeniul faptelor imprevizibile, este, desigur, regretabil dar și... înatacabil. Intervenția antrenorului ca și aceea a conducătorii clubului trebuie să se facă, însă, simțită în ecualită situație care a dus la absențele nedorite și dăunătoare provocate de grupul fotbaliștilor recalcitranti, nedispuși să se încadreze într-o viață colectivă ordonată unica prielnică performanței sportive.

G. NICOLAESCU

4. DINAMO

(17 8 3 6 24-21 19 p)

Anul trecut, Dinamo încheia turul campionatului pe locul doi. Nu avusese o comportare pe măsura posibilităților sale, dar se plasase la un singur punct de lider, poziție care avea să-l aducă în final titlul de campion. În turul campionatului trecut, după cele 15 etape, dinamoviștii realizaseră 19 puncte din opt victorii, trei remize și patru înfringeri, înscind 23 de goluri și primind 15.

...Anul acesta Dinamo a încheiat turul pe locul patru. Distanța de treapta supremă este, însă foarte mare: **ȘASE PUNCTE**. Și asta, în timp ce procentajul realizat de dinamoviști este tot de 19 puncte, deci numărul partidelor a crescut cu două. Simpla radiografie statistică a turului de campionat poate explica foarte multe din cauzele evoluției din această toamnă a echipei antrenată de Nelu Nunweiler. Pentru că, în ultimul sezon, Dinamo a câștigat tot opt partide ca și în ultimul sezon de toamnă a remizat 14 de trei ori, dar a pierdut de șase ori, adică cu două partide mai mult decît în turul campionatului 1972-1973.

Un element statistic care poate însemna calca spre descoperirea cauzelor unei evoluții modeste, sub nivelul valențelor lotului bucureștean: numărul golurilor înscrise (24), și al celor primite (20). Rezultă foarte limpede că nodul gordian s-a aflat în sistemul defensiv, că multe din cele șase partide pierdute s-au datorat jocului apărării, nesigură, mai ales în execuțiile elementare. Dar pînă la o analiză a compartimentelor formației campioane să ne oprim mai întîi la evoluția de ansamblu a ECHIPEI.

...Dinamo a început campionatul slab, printr-o remiză, acasă, în partida de debut cu F.C. Constanța. Dar ea a reușit apoi să cîș-

tige la Arad și Iași; și mai realizeze și un joc bun acasă la lider, la Craiova, unde a fost egalată în ultimele minute pentru ca apoi să piardă acasă în fața lui Atletico Madrid și a Universității Cluj, ca după această suită să realizeze un joc foarte bun în Peninsula Iberică. Seria aceasta a instabilității ar putea continua. Din ea se desprinde, însă, foarte bine marea carență a campionilor în această toamnă, **INCONSTANȚA**. De aici trebuie pornit în explicarea locului și mai ales a decalajului de șase puncte față de lideri.

Antrenorul Nelu Nunweiler, fire realistă, a căutat și el, chiar în prima perioadă a manifestării inconsecvenței jucătorilor săi, cauzele principale. A găsit cîteva, dar au apărut altele. Cert este, însă că lanțul slăbiciunilor începe cu pregătirea din vară care, din condiții obiective și subiective, nu s-a efectuat la un nivel care să asigure fondul fizic responsabil pentru o bătălie aspră. Dar, n-ar fi drept să reducem toate cauzele la acest punct. Pentru că, pe parcurs, sesizînd anumite carențe fizice, și o oarecare uzură, antrenorii dinamoviști au încercat să redreseze balanța, și, spre final, au reușit acest lucru, meciul bun de la Pitești fiind un argument care acuză însă și mai mult o echipă cu posibilități reale.

Evoluția fără prea mult ecou și strălucire a echipei campioane își mai are originea (credem că este lucrul cel mai esențial) și în acel mod superficial de tratare a pregătirii și a jocului, ceea ce nu exclude, se înțelege, importantul capitol al victiei din afara stadionului.

Dinamo a prezentat în acest tur de campionat o inegalitate de acțiune și de lot. Și, elementul fundamental l-a reprezentat nucleul jucătorilor de bază — Dinu,

A UITAT (PENTRU UN TUR) CĂ ESTE ECHIPA CAMPIOANĂ...

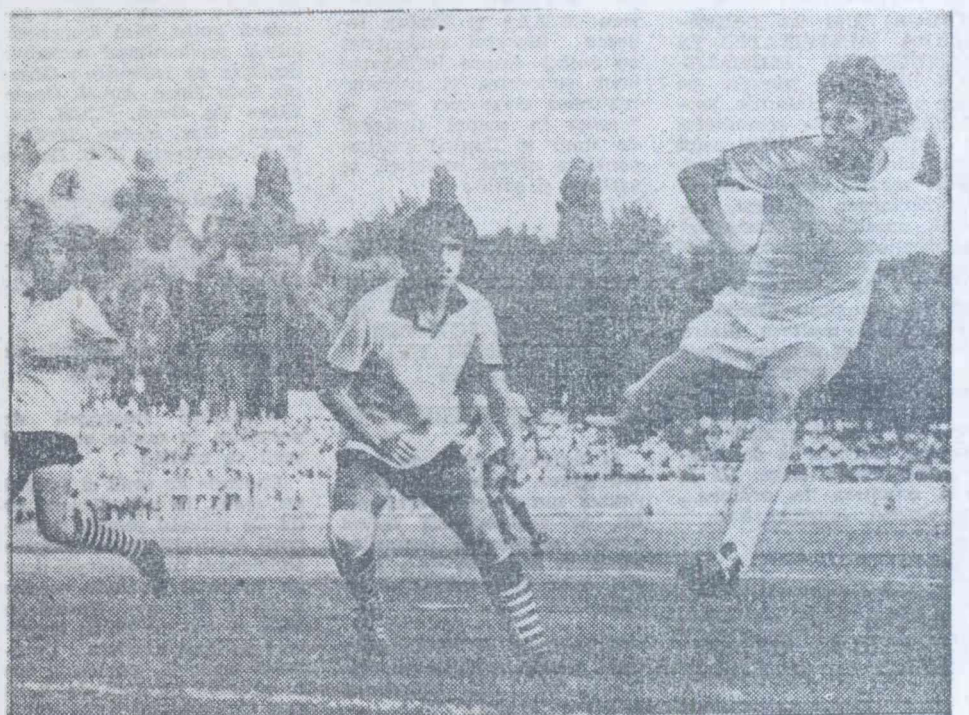
Radu Nunweiler, Deleanu și Dumitrache — cei care contribuieră din plin, mai ales primii doi, la cîștigarea campionatului trecut. Sigur, comportarea slabă a pieselor de bază s-a datorat și accidentării lui Dumitrache și Cheran, a uzurii lui Radu Nunweiler dar și victiei nesportive a unor dintre titulari, fapt cu implicații vizibile în jocuri și în antrenamente. Apare, deci, firească, față de anul trecut, lipsa unității de acțiune în jocul formației campioane, dar mai puțin logică indisCIPLINA tactică, avînd în vedere valorile și internaționalii lotului.

Aminteam la început de jocul slab, neașteptat de slab al defensivei dinamoviste. Antrenorul Nelu Nunweiler a notat de altfel, evoluția apărătorilor săi cu „nota 4 cu indulgență, singura excepție fiind G. Sandu”. Ce anume, oare, l-a determinat pe antrenorul dinamovist la un asemenea calificativ neiertător? Ochiul său ca fost fundas de națională a fost, desigur, neplăcut impresionat nu numai de cele 20 goluri primite de o linie alcătuită din fotbaliști cu nume, dar și de marcajul defectuos, de dublaj, de jocul voit „tehnic” cu înflorituri în situații dificile în care prima condiție este utilitatea. Și, din astfel de greșeli elementare, o apărare cu Cavai, Sătmăreanu II, Dobrău, Deleanu, G. Sandu, a primit goluri decisive în cîteva partide (cu Petrolul, F.C. Constanța, F.C. Argeș) în care echipa campioană avea argumente să cîștige un punct sau două. Dar să nu reducem totul la greșelile apărării. Au mai existat și celelalte compartimente care au contribuit și ele la această toamnă sub pretențiile și posibilitățile echipei din șoseaua Ștefan cel Mare.

Linia de mijloc (în campionatul trecut a constituit cheia succesului dinamoviștilor) este notată de antrenor cu —6 pentru că în acest tur randamentul său a fost slab; Radu Nunweiler a obosit în final, cînd a și lipsit în patru partide; Dinu a evoluat sub valoarea sa, iar Moldovan, jucător talentat, a fost inegal, capacitatea sa de efort cedînd de regulă spre finalul meciului.

Linia de atac este singurul compartiment creditat cu nota 7, după antrenorul dinamovist. Ofensiva bucureșteană a avut doi oameni

care au dus, credem, tot greul. Pe Dudu Georgescu, golgeterul echipei cu 11 goluri marcate, la primul său sezon în formația dinamovistă, jucător cu o mare rază de acțiune și constantă în joc. Și pe Lucescu care prin reaparitia sa în meciul de la Craiova a redat echipei un plus de insistență, de claritate și valoare. Fără discuție, ofensiva bucureșteană poate realiza enorm mai mult: este vorba de fiecare jucător în parte și în primul rînd, de Dumitrache, de la care se așteaptă valorificarea realei sale valori.

Dumitrache, sub privirile neputincioase ale fundasului central brașovean, Olteanu, într-o atitudine caracteristică.

CE VA FI?...

„Chiar dacă ne despart șase puncte de lider, noi sperăm încă în cîștigarea campionatului! Pentru aceasta, însă, va trebui să valorificăm la maximum perioada pregătirii din iarnă, să ne recâștigăm unitatea morală și de acțiune, să jucăm mai organizat în apărare, mai gîndit la mijloc și cu mult mai multe guri în atac, ca toți jucătorii să ducă o viață sportivă exemplară. Și în campionatul trecut ne-au despărțit la un moment dat cîinci puncte de treapta supremă... Sperăm ca în primăvară să realizăm un veritabil retur de forță.

Aceste cuvinte ale antrenorului Nelu Nunweiler trebuie să reprezinte, din prima zi a pregătirii noului sezon, imperativul categoric al campionilor!...

Mircea M. IONESCU

1974 TREBUIE SĂ FIE ANUL DE COTITURĂ ÎN FORMARE UNOR JUCĂTORI APTI PENTRU MAREA PERFORMANȚĂ

Incepem astăzi ampla noastră anchetă „JUNIORII LA ORDINEA ZILEI”. Am încercat, începând din 14 noiembrie (nr. 390), să prezentăm, în coloanele revistei, principalele probleme ale celui mai mare eșalon al soccerului nostru — COPIIIȘI JUNIORII; ale celor aproximativ 40.000 de tineri și foarte tineri jucători legitimați în centrele de pregătire, în secțiile din școli, în grupele de juniori ale cluburilor și asociațiilor sportive; ale speranțelor fotbalului nostru care, azi, mîine sau peste cîțiva ani vor bate sfîșioși la marea poartă a promovării și a consacrării în eșaloanele superioare, în loturile reprezentative.

După o descriere a tabloului realizărilor obținute pînă acum în acest domeniu al fotbalului, am solicitat tehnicienilor care se ocupă de instruirea copiilor și juniorilor să-și exprime punctul lor de vedere în legătură cu activitatea pe care o desfășoară, să indice modalități adecvate de rezolvare a celor mai acute probleme cu care sînt confrunțați în munca lor. Peste 30 de antrenori și profesori au participat la dezbaterile anchetei. Printre ei s-au numărat cîțiva dintre acei adevărați oameni de fotbal care, de ani și ani, muncesc cu tragere de inimă, cu pasiune nestinsă, pentru a căuta și pregăti jucători de valoare. Este vorba de Gheorghe Stănculescu (Steaua, „23 August”), Leonte Iancovschi (F.C. Argeș), Mihai Birzan, (Politehnica Iași), Alexandru Dan (U.T.A.), Ioan Costea (Rapid) etc. Propuneri și sugestii deosebit de interesante privind îmbunătățirea activității cu juniorii și copiii am primit și din partea unor antrenori și profesori tineri (Emanoil Gherghel — U.T.A., Octavian Popescu — Sportul studentesc, Ioan Stoilșor — Liceul „Mihai Viteazul” București, Alexandru Fronea — Petrolul Ploiești, etc.) care, deși mai noi în munca dură și anonimă cu cei mici, au manifestat același mare interes pentru viitorul, mai apro-

piat sau mai îndepărtat, al fotbalului românesc, ei înșiși fiind, pînă nu de mult, jucători cunoscuți în echipe de primă divizie.

Am inserat, în spațiul rezervat anchetei, și principalele constatări ale forului de specialitate, făcute în urma unei analize atente a tuturor celor 43 de centre de copii și juniori pe care le finanțează, subliniind pasajele cele mai semnificative, cele cu adresă foarte precisă. În același timp, am considerat util să facem cunoscut opiniei publice, tuturor iubitorilor fotbalului, și noul regulament de funcționare a centrelor de copii și juniori, ca și modul de desfășurare a unei noi competiții — „Criteriul valorilor” — care va angrena, începînd din vara viitoare, reprezentativele tuturor centrelor, alcătuite din jucători de 14—16 ani.

Indiscutabil, foarte multe din necazurile acestui mare eșalon au fost numai amintite sau atinse tangențial. Credem, totuși, că ceea ce este mai important, esențialul, sau, altfel spus — principalele deficiențe, marile neajunsuri ale eșalonului copiilor și juniorilor — au fost surprinse și dezbătute, căutîndu-li-se rezolvări corespunzătoare. Iată principalul motiv care ne îndreptățește să afirmăm că, — după... șapte pagini de problematizări (publicate în numerele de la 390 la 395) încărcate de opinii, propuneri și sugestii, și după cea mai fructuoasă consultare cu antrenorii centrelor de copii și juniori și profesorii de la cele 46 de secții din unitățile școlare — putem puncta, acum, cele mai importante concluzii, pe acelea de care va trebui să se țină seama, în viitor, dacă vrem cu adevărat ca pepinierile fotbalului nostru să devină ceea ce li se pretinde: **PRINCIPALELE PRODUCĂTOARE DE JUCĂTORI BUNI, CARE SĂ CORESPUNDĂ MARI-LOR CERINȚE ALE FOTBALULUI ACTUAL.**

dăunează enorm pregătirii. Tot așa cum, foarte multe centre n-au avut posibilitatea să utilizeze, măcar din cînd în cînd, cele mai bune terenuri pentru instruire sau jocuri, copiii și juniorii fiind obligați să se pregătească în condiții dificile, numai pe suprafețe necorespunzătoare, de zgură sau pămînt — A.S.A. Tg. Mureș, U.T.A., C.F.R. Timișoara, Șc. sp. Brașov etc.

III. PROMOVAREA. O ALTA CAUZĂ AFLATĂ LA BAZA PENURIEI DE JUCĂTORI BUNI

Există suficiente exemple care vin în sprijinul afirmației unui foarte mare număr de antrenori din eșalonul copii-juniori potrivit căreia mulți jucători de real talent, bine pregătiți fizic, cu mare capacitate de efort, se pierd în categorii inferioare datorită:

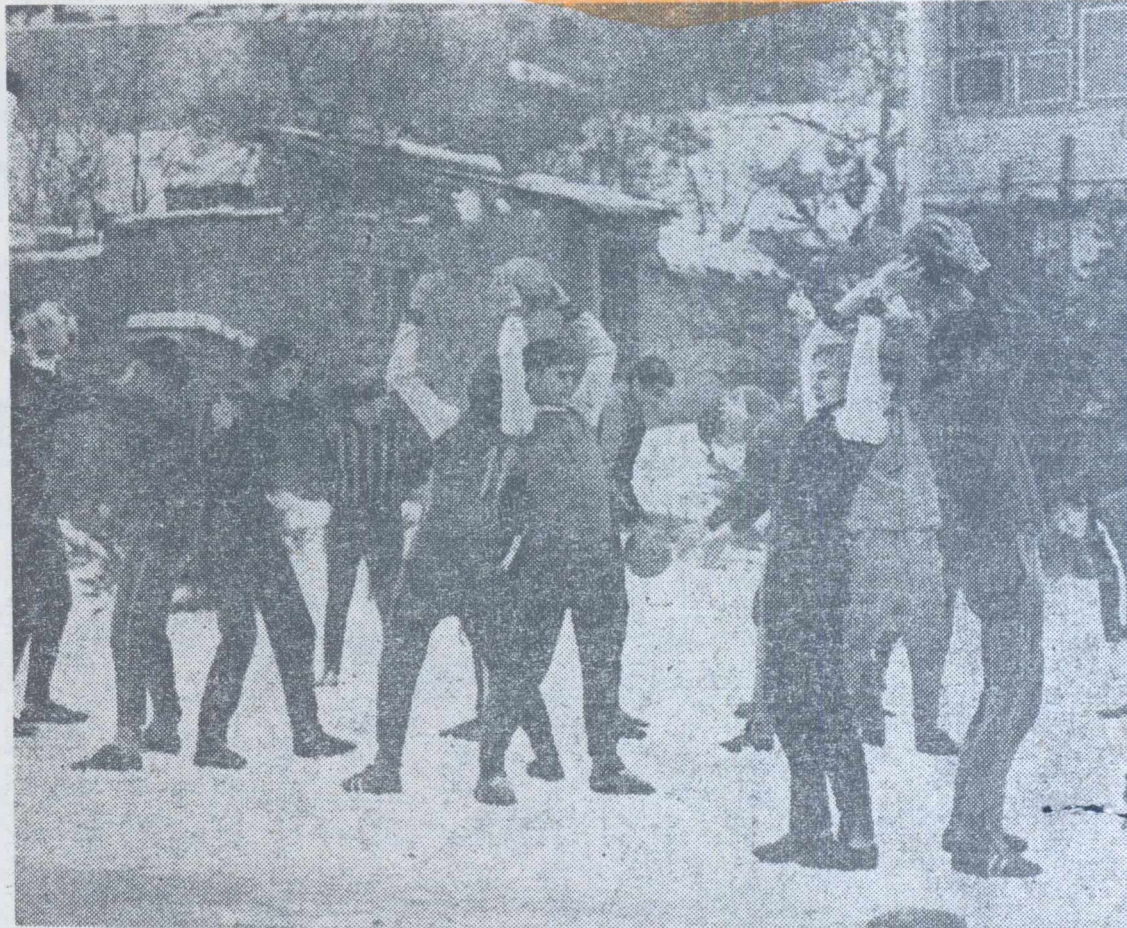
— lipsei de curaj a antrenorilor de „A” pentru a-i introduce în formațiile pe care le pregătesc;

Rapid (Rîșnița), sînt extrem de rare și vin tocmai să confirme... regula. Că exact așa stau lucrurile o demonstrează și aceea hotărîre a forului de specialitate care a impus echipelor de B, C și tineret rezerve să folosească, în meciurile oficiale, jucători juniori. Atitudinea celor mai mulți antrenori, opacitatea unor cluburi și asociații față de o astfel de măsură constituie mostre evidente de nepăsare a acestora față de de elementele tinere, de perspectivă. Numai așa se explică și faptul că echipele de tineret-rezerve au ajuns un fel de tampon în calea promovării, ele devenind principala rezervă de jucători NU PENTRU DIVIZIA A, CI PENTRU FORMATELE DE „B” și „C”.

In cadrul anchetei noastre, o atenție deosebită am acordat sistemului competițional al juniorilor și copiilor, pre-

La Brașov, într-un decor de iarnă veritabilă, lotul secund de juniori se pregătește cu rîvnă sub direcția îndrumare a antrenorilor Mircea Rotărescu, Alexandru Dan și Francisc Fobian. Vă prezentăm, în clișeu de mai jos o secvență de la unul din antrenamentele zilnice.

Foto: V. BAGEAC

— ratării momentului promovării;

— necunoașterii adevăratelor posibilități ale jucătorilor din propria pepinieră;

Exemple de felul celor oferite în toamna lui 1973 de Universitatea Craiova (Bacaci), „U” Cluj (Burlo), și

cum și unor aspecte de ordin organizatoric ale acestui mare eșalon. Principala concluzie care se desprinde în urma dezbaterilor este aceea că **ATTI SISTEMUL COMPETIȚIONAL, CIT ȘI ORGANIZAREA, CA ATARE, A ACTIVITĂȚII ÎN ACEST DOMENIU AL FOTBALU-**

REORGANIZAREA CAMPIONATULUI PRIN GRUPE VALORICE DE ECHIPE, STIMULATORIU, CU PROMOVĂRI ȘI REPROGRADARI, CU UN TURNEU FINAL ECHILIBRAT, CARE SĂ DEA O CAMPIONATĂ PUTERNICĂ.

Pe parcursul anului 1973, dar îndeosebi după 26 septembrie (Leipzig) s-a vorbit mult despre o lipsă acută de jucători de mare valoare, care să îmbine armonios tehnica individuală cu o mare capacitate de efort care să lupte de la egal la egal cu elita fotbalului mondial. Acest adevăr a fost și mai mult reliefat în urma eliminării echipelor noastre de club din cupele europene, ca și după insuccesele reprezentativei de juniori în turneele de la Plovdiv, Donetsk și Monte Carlo. Dar DE CE nu avem astfel de jucători? Cine, sau ce anume împiedică apariția lor?

Unul din răspunsuri — pentru că, indiscutabil, sînt mai multe, cauzele fiind și ele mai multe — vizează **MODUL CUM SE DESFĂȘOARĂ ACTIVITATEA ÎN PEPINIERELE FOTBALULUI NOSTRU**, atenția pe care o acordă cluburile, asociațiile și școlile schimbului de mine, speranțelor celui mai îndrăgît dintre sporturi. De la această idee — adevăr s-a declanșat, de fapt, ancheta noastră, ea încercînd să răspundă la acuta întrebare **DE CE NU AVEM JUCĂTORI DE VALOARE**, călînd o incursiune atentă — cu ajutorul multora dintre antrenorii mai sus enumerați — pe filiera complexului proces de formare a unui jucător, de la primul lui pași în fotbal și pînă în pragul maturității. Concluziile desprinse sînt foarte clare. Și le vom enumera în ordinea... cronologică apariției lor.

I. NU MAI APAR JUCĂTORI DE RIDICATĂ VALOARE PENTRU CĂ SELECȚIA...

— și-a restrîns, în ultimii 10—15 ani, tot mai mult aria de cuprindere:

— nu constituie o probă de capacitate profesională a antrenorilor

— nu are, din păcate, un caracter complex și permanent;

Antrenorii din centre și școli se mulțumesc cu ce le... pică. Nu există vaste preocupări în vederea atragerii, apropierii, tot mai mult, a copiilor de fotbal. Au fost primii. În centre, copii fără calitățile de bază, dar care au dovedit o oarecare îndemnare. Și nu s-a renunțat la ei atunci cînd toată lumea s-a convins că nu vor putea face față cerințelor instruirii, pentru că, după aceea, respectivele grupe sînt completate corespunzător. La consfătuirea din 3—5 decembrie antrenorii Alexandru Dan (U.T.A.) și Traian Ionescu (Sportul studentesc) au vorbit despre influențarea unor subcentre și patronarea unor cluburi sau școli — acestea în scopul ciștigării de timp și largirii permanente a sferei selecției, în cartiere și școli:

II. CALITATEA INSTRUIRII — FACTOR PRINCIPAL ÎN PROCESUL FORMĂRII JUCĂTORILOR DE VALOARE

O întrecăie sîntă de greșeli grave, făcute de majoritatea antrenorilor eșalonului, se reperentează nefast asupra copiilor și juniorilor aflați în instruire de-a lungul celor 6—7 ani ai ciclului.

— continuă să fie ignorate total particularitățile morfofuncționale ale diferitelor grupe de vîrstă;

— cantitatea de muncă depusă de antrenori este foarte departe de cea absolut necesară efectuării unei pre-

gătiri cu adevărat complexe, la parametrii cei mai înalți;

— există o neconcordanță inadmisibilă între conținutul procesului de instruire și cerințele jocului ca atare;

— insignifiante au fost pînă acum, peste tot, preocupările pentru o pregătire individualizată corespunzătoare.

Desigur, există cîteva — mereu aceleași — centre și școli unde antrenorii și profesorii acordă toată atenția pregătirii: Progresul București, Politehnica Iași, F.C. Argeș, Steaua „23 August”, Rapid, Liceul de fotbal Bacău, Universitatea Craiova, Liceul „Mihai Viteazul” București, „U” Cluj etc. În cele mai multe, însă, se lucrează puțin, fără tragere de inimă, predominînd metodele depășite de instruire: Olimpia Satu Mare, A.S.M. Cugir, Oltuz Tg. Ocna, C.S.M. Suceava, Gaz metan Mediaș, F.C. Constanța, S.C. Bacău, etc.

Dar, mai există o categorie de cauze, izvorite, de fapt, tot din modul cum se efectuează instruirea pe parcursul celor 6—7 ani ai unui ciclu:

— lipsa de continuitate în muncă a antrenorilor;

— condiții impropriet de pregătire în multe centre și școli cu profil;

Centrele de copii și juniori au ajuns, în ultimii ani, un fel de refugiu pentru antrenorii destituiți de la echipele divizionare care așteaptă doar un moment potrivit pentru a pleca din nou. Numai în 1973, 21 din cei 92 de antrenori au lăsat în plată... Domniul centrele, pentru a lua în primire formații de A, B sau C, unde cu totul altele sînt condițiile și... profiturile! An de an se perpetuează o astfel de situație care creează „rupturi” ale procesului de instruire, sincope re-

LUI NECESITA ÎMBUNĂȚĂȚII SUBSTANȚIALE.

Există foarte multe deficiențe de-a... lungul și de-a latul tuturor întrecerilor rezervate copiilor, piticilor, juniorilor. Preocupările pentru organizarea acestora în bune condițiuni sînt minore, desfășurarea lor fiind lăsată la voia întâmplării. Campionatul republican al juniorilor continuă să prezinte aceleași mari lacune cu care aproape că ne-am obișnuit: indisciplina jucătorilor, diferență mare de valoare între un grup mic de echipe și restul plutonului, neprezentări, arbitraje necorespunzătoare, anonomat total, terenuri impropriet de joc, substituirea de jucători, contestații etc., etc. Iată o lungă suită de motive care ne fac, ne obligă de fapt, să împărtășim propunerea unor antrenori ca Mihai Birzan, Alexandru Dan, Ioan Costea, Emanoil Gherghel, Cicerone Manolache etc. privind:

A doua... să din... drept subie... ganizate la... fotbalului s...

• NUMERIC AL REZERVATILOR JUNIORILOR (am... îndeosebi, în... CATE DE PARCURS... Este absolut... joace mai... la 14—15 an... ani, pentru... piilor, pitic... devină cu... loc principa...

In sfîrșit... tățirea con... și desfășu... vel s-au fă... neri... vor consti... ditație, atît... și pentru... și învâ... derea înfă... grabnice:

• ridicar... superioară... în școală:

• degrev... gitimați în... balului de...

obștești mi... cistiga, în... timp sup... instruirii s...

• înfîlă... și licee cu... superioară... toată de ș... vasat.

• PASIUNI... • DRAGO... • PRICEPE... • ABNEGA... • SACRIFIC...

Antrenorilor și p... mași să pregăteas... înaltă cotă posibi... mișc al fotbalului

TURUL DIVIZIEI A SUB LUPĂ

Era festivităților de sfârșit de an a trecut. Au fost desemnați cei mai buni, dintre posibili cei mai buni, în comparație cu precedentul; au urcat pe podium laureații, le-am urat lor și fotbalului în general ca ANUL 1974 să fie mai rodnic întru atingerea treptelor marilor performanțe, nu numai pe plan competițional intern, ci și în arena internațională, singurul etalon în măsură să demonstreze dacă soccerul românesc face progresele așteptate, în lumina sarcinilor actuale trasate de partid înregii mișcări de cultură fizică.

Iată-ne astăzi, însă, la o altă oră, aceea a unor bilanțuri deloc festive: dacă vreți, la o retrospectivă critică asupra desfășurării sezonului competițional de toamnă, retrospectivă care își rezervă dreptul să pună pe seama, pe de o parte, aspecte de ordin general ce ne-au atras atenția în toamna trecută în competiția nr. 1 a țării, Divizia A (problemele strict partienale ale echipelor sunt tratate, începând cu numărul de față în paginile 4-5).

Spușem „la puncta” deoarece ar fi prea pretențios să afirmăm că facem o analiză amănunțită a turului. Pretențios pentru că ea se leagă de alți factori, pe care la început simțim tentați să-i taxăm drept obiectivi sau invers, dar, care, pe măsură ce scormim în domeniul cifrelor și al însemnărilor făcute, devin fiecare la rându-le contrariul lor. Chiar și specialiștii, la recenta consfătuire a antrenorilor, ținută sub egida F.R.F., având drept scop analiza turului campionatului, n-au reușit să meargă până la capăt spre a evidenția frințele care n-au permis campionatului ca acel start promițător din primele două etape să crească în calitate și spectaculozitate. Departe de noi gândul de a nu rectifica că tehnicienii care s-au ocupat de amintitul subiect al consfătuirii au tras totuși destule semnale de alarmă, dincolo de referatele cu caracter de schimb de experiență interesate și folositoare, susținute de antrenori Constantin Cernăianu (Universitatea Craiova), Nicolae Proca (Steagul roșu Brașov) și dr. Constantin Rădulescu (C.F.R. Cluj).

UN SEZON COMPETIȚIONAL INTERN SUB CERINȚE

Aceasta a fost, pe bună dreptate, aprecierea generală a raportului Colegiului central al antrenorilor asupra sezonului competițional de toamnă, în noua lui formulă organizatorică, în ciuda faptului că condițiile de pregătire a campionatului au fost mai favorabile decât în trecut, pentru toate echipele de Divizia A, mai ales din punct de vedere al timpului avut la dispoziție — 51 de zile — suficient pentru a asigura refacerea jucătorilor și aducerea lor la indici superiori în ceea ce privește capacitatea de efort, cit și omogenitatea echipelor, valoarea jocurilor practicate în sezonul de toamnă nu a satisfăcut. Raportul dintre jocurile bune și cele slabe s-a situat cu mult sub cerințe. Ce poate fi mai convingător decât această cifră: din cele 153 de partide numai 15 (nota bene!) au fost de un bun nivel calitativ (vezi meciurile Steaua — Rapid, Dinamo — Sportul studențesc, Universitatea — F.C. Constanța, Universitatea Craiova — Dinamo, Steaua — Politehnica Timișoara, F.C. Argeș — Dinamo; dar și pe parcursul acestor înfringeri excepționale au existat momente mai puțin dinamice, mai puțin spectaculoase). Media pe etapă a jocurilor bune n-a depășit cifra de unul sau două, dar reștim, adăugând un procent de indulgență. Iată de ce credem că Nicolae Proca, acest inimos om al gazonului, responsabil totdeauna atunci când afirmă ceva, nu a exagerat cu nimic când a afirmat, în cadrul consfătuirii de lucru cu antrenorii, că de când se știe angajat cu răspundere în Divizia A nu a participat la un tur atât de slab pe planul calității și mai ales atât de frământat.

Motive? Destule. Să încercăm să relevăm câteva dintre ele:

ÎN PRIMUL RIND, trebuie menționat faptul că la multe formații au lipsit, exact în perioada cea mai importantă a acumulării cantitative și calitative, factorii de

răspundere: conducătorii și antrenorii. Așa se face că formații ca Jiul, U.T.A., A.S.A., Petrolul sau Politehnica Iași (ca să nu mai amintim și de acelea asupra cărora planul incertitudinilor) au început pregătirile cu întârziere, datorită lipsei de la cîrma formațiilor a antrenorilor. De aici o serie întreagă de neajunsuri — lipsa unor planuri concrete de pregă-

Ivan, fundașul echipei argeșene, prototipul apărătorului-ofensiv, a marcat un progres evident de formă sportivă în sezonul trecut. Dinamovistul Cavoai va bloca cu precizie șutul piteșteanului

ture, încercări de a rezolva probleme restanțiere, din mers și pompierește și bineînțeles comportări și rezultate care n-au satisfăcut.

ÎN AL DOILEA RIND, trebuie amintită problema loturilor de jucători cu care divizionarele au intrat în perioada pregătitoare. Aici trebuie arătat că multe echipe au plecat la drum cu loturi incomplete, cu mulți absenți nemotivați, ceea ce a determinat ca o bună parte din efective să rămână în afara pregătirilor. Exemplul Petrolului sau al Rapidului sînt elocvente în acest sens. Ca să nu ne referim și la starea de spirit creată în cadrul nucleelor de jucători, angajați din primele zile la un regim intens de lucru. Fără îndoială că o astfel de situație a fost generată, într-o anumită măsură și de neajunsurile, de insuficiențele devenite cronice ale actualului regimament de transferări, fiind în drumul spre reimpresărtarea continuă și revitalizarea echipelor și a fotbalului nostru în general.

ÎN AL TREILEA RIND simțim îndreptățiri să consemnăm, ca o cauză a nereușitelor primei părți a campionatului și atitudinea jucătorilor înșiși față de obligațiile și responsabilitățile lor în spiritul marii performanțe. Așa după cum sublinia — la consfătuirea amintită — și prim vicepreședintele C.N.E.F.S. tov. general locotenent Marin Dragnea, fotbalul s-a menținut la un nivel scăzut și nu s-a impus în măsură așteptată pe plan internațional datorită toamnei faptului că fotbalistii noștri frunțați n-au muncit suficient de mult, n-au transpirat la antrenamente într-alt înalt, în bătăliile decisive, să fie în stare a forța rezultatele, de a-și impune personalitatea pentru a decide în favoarea lor victoria.

JUCĂM SAU NU ÎN SPIRIT MODERN?

Întrebarea nu este pusă în discuție pentru prima oară, dar — cu riscul de a ne repeta — socotim necesar s-o punem din nou în discuție pentru că în fond în jurul

acestui subiect se agită și se frământă lumea fotbalului de pretutindeni, incluzând în aceasta nu numai pe specialiști ci și masele largi de iubitori ai fotbalului.

Dar ce înseamnă spirit modern? Când spunem acest lucru ne gândim de bună seamă la caracteristicile fotbalului total, bazat pe acțiuni de joc complexe, de natură fizică tehnică și tactică în ace-

sului de instruire-educatie. Ne referim cu deosebire la activitatea în ceea ce privește îmbunătățirea tehnicii de joc, pentru ridicarea acesteia la nivelul exigențelor crescute și a situațiilor reale spre care tinde fotbalul contemporan, adică rezolvări rapide, decise și precise pe spații restrinse și în datorie de timp. Pe alocuri, unele echipe manifestă tendințe pozitive de redimensionare a tehnicii de joc (F.C. Argeș, Steagul roșu, Dinamo, Steaua) dar pe ansamblul campionatului suma realizărilor este cu mult inferioară celeia care să ne dea dreptul de a ne declara pe deplin satisfăcuți.

Cea de a treia cauză, deloc minoră, simțim îndreptățiri s-o punem și pe seama unor insuficiențe preocupări ale antrenorilor pentru găsirea unor soluții tactice elocace, care să corespundă particularităților individuale ale jucătorilor și stilului colectiv (dacă există așa ceva!) ale echipelor. Impresia de conservatorism, de dogmatism, de mulțumire cu puțin este dominantă în această primă parte a campionatului nostru. Foarte mulți antrenori se orientează către tactici care reflectă o sărăcie de mijloace de acțiune și cu puține excepții (Constantin Cernăianu, Em. Hașot, Nicolae Proca, Toma Jurcă) spiritul de inventivitate, de originalitate a tehnicienilor noștri rămâne doar de domeniul dezideratului.

În sfârșit, referindu-ne la distanța care ne desparte de fotbalul avansat nu trebuie să ometem că jucătorii noștri manifestă slăbiciuni în ceea ce privește angajamentul, dăruirea, pasiunea pentru fotbal. Aproape că este greu de explicat o asemenea atitudine, ținând cont de condițiile create mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră, de temperamenul și trăsăturile morale specifice poporului nostru.

STAREA DISCIPLINARĂ ȘI EA ÎN „SUFERINȚĂ”

Este foarte adevărat că, față de alte ediții de campionat, în toamna anului trecut am fost scutiți de acte grave de indisciplină, de spectacole penibile oferite de unele tribune infierbintate. Cu toate acestea, făcînd o radiografie a stării disciplinare, constatăm că au fost dictate în cele 17 etape de campionat ale turului un număr de 14 eliminări de pe teren și 246 de cartonașe galbene, acordate unui număr de 149 de jucători! Ceea ce reprezintă un procent de 46 la sută din numărul total al jucătorilor folosiți în cele 153 de partide. Este desigur o cifră sau o situație destul de alarmantă, care invită la profunde reflecții în primul rînd din partea jucătorilor, adică a celor în culpă, a

● DIN CELE 153 DE PARTIDE JUCATE, NUMAI 15 AU FOST DE UN BUN NIVEL!

● INCERTITUDINILE ȘI SCHIMBURILE DE ANTRENORI, ÎNAINTEA STARTULUI, AU ADUS PREJUDICIU ÎN PREGĂTIREA ECHIPELOR.

● FOTBALISTII NOȘTRI FRUNȚAȘI N-AU MUNCIT SUFICIENT! ANTRENORII S-AU MULȚUMIT ȘI EI CU PUȚIN!

● 353 DE FOTBALIȘTI FOLOSII ÎN SEZONUL DE TOAMNĂ (CAM 20 DE ECHIPA), CIFRA CARE A CONTRIBUIT LA LIPSA DE OMOGENITATE A FORMĂȚILOR, LA SLABA CALITATE A JOCURILOR ȘI A SPECTACOLULUI SPORTIV.

● ARBITRII AVERTIZEAZĂ PE INDISCIPLINATI, FORUL DE SPECIALITATE ÎI SANCTIONEAZĂ. DAR ANTRENORII ȘI CONDUCĂTORII ECHIPELOR FAC PEA PUTIN PENTRU INSTAURAREA, ÎN TEREN ȘI ÎN AFARA LUI, A UNEI CONDUITE EXEMPLARE!

antrenorilor — principalii responsabili ai procesului educativ, și a conducătorilor secțiilor și a cluburilor divizionare A. Să nu uităm că cifrele menționate nu reprezintă totuși în totalitate manifestările negative, infracțiunile comise de jucători în teren, ca să nu mai vorbim de cele săvîrșite în afara gazonului, peste care de multe ori se așterne tăcerea.

Pentru edificare vă prezentăm și un clasament al indisciplinei: 1. Politehnica Iași (13 jucători sancționați în teren); 2. F.C. Argeș (12); 3. Rapid și F.C. Constanța (11); 4. Petrolul, Jiul, Dinamo, Steaua (9); 5. A.S.A. și Sportul studențesc (8); 6. Sport Club, Universitatea Craiova și C.F.R. (7); 7. Steagul roșu, U.T.A., Universitatea Cluj și Politehnica Timișoara (6); 8. C.S.M. Reșița (5).

Acestea au fost, în mare, cîteva din aspectele considerate de noi, ca fiind mai caracteristice acestei prime jumătăți a campionatului: ediția 1973/74. Firește că s-ar mai fi putut aduce în discuție și alte probleme de ordin organizatoric, instructiv, altele privind arbitrajele, dar considerăm că timpul pînă la reluarea activității oficiale de primăvară ne va permite să le abordăm. Important este de reținut esențialul din această succintă retrospectivă, aprecierile generale care se referă la valoarea scăzută a trecutului sezon — lucru ce poate constitui punctele de referință în pregătirea cadrului de desfășurare a instruirii pentru sezonul competițional de primăvară.

Stelion TRANDAFIRESCU
Mihai IONESCU

Iată unul din cele 246 de cartonașe galbene acordate de comitativii fluierului în turul campionatului! Actorii: arbitrul Tr. Moorcos, ardeanul Birău — jucătorul în culpă — și dinamovistul Radu Nunweiler

Nici nu putea să fie altul, simbolul echipei țării concurenților

Australia s-a calificat pentru turneul final al campionatului mondial. Evenimentul — care a fost sărbătorit în triumf pe continentul australian — a făcut oecou în întreaga lume fotbalistică, suscitând comentarii, e-logii. Unul din eroii acestui eveniment este, desigur, fostul jucător de fotbal al echipei Spartak Snobitica și Borac Banja Luka, actualmente antrenorul echipei australiene, Zvonko Rasici. Recent întors în Iugoslavia pentru câteva zile de odihnă, care urmează oricărui succes de asemenea proporții, a avut amabilitatea să mă primească în casa părintească de la Zrenjanin și să răspundă întrebărilor pentru cititorii revistei „Fotbal”.

— Aici, chiar aici, în această cameră, m-am născut și Zrenjanin înseamnă pentru mine locul cel mai minunat de pe lume. Primii pași în fotbal i-am făcut în echipa de „pitici” a clubului „Proleter”. Am avut, apoi, marea cinste ca, la 17 ani, în 1954, să fiu selecționat printre cei mai buni juniori ai reprezentativei Iugoslaviei pentru turneul U.E.F.A. deci R.F. Germania. Atunci, alături de Soskici, Popovici, Mihajlović, Vasovici etc. am putut atrage atenția antrenorilor din prima ligă și să devin jucător la Spartak. Cariera în Iugoslavia mi-am încheiat-o la Borac în 1961. Urmează călătoria în Australia, decizia să devin profesionist la I.A.S.T. Melbourne și, de aici... până în clipa de față, un drum lung de muncă și sacrificii și, acum, acest succes cu fotbalistii selecționați Australiei.

Zvonko Rasici povestește apoi despre succesele cu echipa I.A.S.T. în care mai joacă și astăzi 5—6 fotbalisti proveniți din cluburile iugoslave apoi ne vorbește de colegiul de la Melbourne la care s-a înscris urmând cursurile de antrenor de fotbal, în timp ce I.A.S.T. devine campiona statului Victoria cucerind și „Cupa Australiei”. El, Zvonko Rasici, cel mai bun jucător al echipei începe și munca de ajutor al antrenorului. Succesele pe terenul de fotbal, diploma luată cu bine la colegiu, coincid cu propunerea senzențională, în 1970, ca

ETAPELE LUI RASICI

să devină antrenorul Australiei. Moment de șovăire, dacă să accepta sau nu. Acceptă și se mută cu familia la Sydney pentru că majoritatea selecționabililor joacă în acest oraș.

Pregătirile pentru calificări s-au făcut cu mare grijă; s-au organizat turnee, echipa jucând, până la data începerii calificărilor, 46 jocuri.

INTERVIU ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU REVISTA „FOTBAL” CU ANTRENORUL REPRESENTATIVEI AUSTRALIEI

24 partide s-au încheiat cu victoria fotbalistilor australieni, 12 s-au terminat la egalitate iar 10 cu înfrângeri. Adversarii n-au fost întotdeauna ațâșători ci și echipe de valoare recunoscută precum reprezentativa Bulgariei (2—2), Santos (2—2), Dinamo Moscova (3—3).

Selecționerul Ra-

campionatul mondial. La Canberra, parlamentul și-a întrerupt lucrările, prin orașe și localități oamenii au ieșit pe străzi, jucătorii au devenit eroii micuțului continent cuprins de un entuziasm de nedescris.

Zvonko Rasici îmi arată paginile unei reviste din Melbourne. În coloanele acestui magazin sportiv de mare tiraj, ziaristii cer ca, alături de Rod Laver, Zvonko Rasici să fie declarat sportivul anului 1973.

„Dacă știți ce înseamnă tenisul și Laver pentru australieni, puteți înțelege cât sint de onorați de această propunere”. Rasici a vorbit, apoi, despre planul de pregătiri al lotului pe care îl conduce. Echipa Australiei va efectua un lung turneu în Europa, cu două luni înaintea turneului final.

În final, Zvonko Rasici ne-a rugat să transmitem cititorilor revistei „Fotbal” și iubitorilor de fotbal din țara vecină și prietenii succese și satisfacții în noul an.

Dusan BUGARIN

Belgrad
decembrie 1973.

Adrian ALSTON, unul dintre jucătorii care au adus Australia în „clubul celor 16”.

sici ne spune că din clipa calificării Australiei a fost cuprinsă, pareă, de fotbalomanie. Tenisul, fotbalul, rugbyul au rămas în umbra fotbalului. Au fost și momente grele înaintea celor trei jocuri dramatice cu Coreea de Sud. Ratarea calificării încă din primul joc la Sydney (0—0), apoi un reușit 2—2 datorat speranței la Seul și victoria — calificarea — la Hong-Kong 1—0.

„Ce a urmat succesului de la Hong-Kong încheie, parcă, basmul ce mi se desfașoară în fața ochilor: zeci de mii de telegrame ne-au fost transmise încă la Hong-Kong. Apoi primirea de la Sydney care a întrecut, după unii comentatori, primirea făcută la Rio echipei Braziliei după ce a cucerit

Carnet extern

MECIURI —
CADOU

După spectatori din Gelsenkirchen care au avut ocazia să urmărească un meci cu totul neobișnuit pentru orașul lor, acea partidă de baraj dintre echipele Suediei și Austriei, iată că și parizienii sint... cadoriști cu o întâlnire care promite foarte mult. La o dată ce se va stabili, pe stadionul „Parc des Princes”, se vor afla fața în față selecționatele Iugoslaviei și Spaniei, în alt meci de baraj solicitat de grupele europene ale calificărilor. Poate că vremea va fi mai îngăduitoare cu acest joc decât a fost cu cel de la Gelsenkirchen, poate că și locuitorii Parisului vor fi mai interesați cu meciul acesta suplimentar, de o mare importanță pentru fiecare dintre compatrioți.

Frumoasa luptă care s-a dat în grupa preliminară între cele două selecționate are un merit epilog în acest joc de baraj, decizia de secunda 60 a minutului 90 din agitata întâlnire de la Atena, în care fotbalistii Iugoslavi au fost așa de aproape de o victorie clară și, totuși, așa de departe, după aceea, de posibilitatea de a-și mai măsura odată

Vor deveni jucătorii lui Independiente Buenos Aires (old după meciul câștigat cu 1—0 în fața finalistei C.C.E., Juventus Torino) ultimii învingători ai formulei actuale a „Cupei Intercontinentale”? Răspunsul, anul acesta...

PROPUNERI PENTRU O FORMULĂ DE ÎNTRECERE ÎNTRE CÎȘTIGĂTORII CUPELOR CONTINENTALE

Tot mai dese sint în ultimul timp propunerile de transformare a Cupei Intercontinentale într-o competiție viabilă, de mare prestigiu și importanță. Poate tocmai aceste finale ratate în ultimii ani — mai ales prin refuzul echipei olandeze Ajax de a lua parte, în 1971 și în 1973 — au făcut ca pe tapet să apară doar două alternative: a) desființarea competiției sau evas-renunțarea la ea și b) dezvoltarea „Cupei Intercontinentale”, oficializarea de către forul fotbalistic suprem și universalizarea ei.

De-a lungul anilor, „Cupa Intercontinentală” a urmat un drum adesea greu, plin de piedici. Pentru a sistematiza ideile, să amintim cititorilor etapele de formare a competiției incriminate. În 1955, la inițiativa ziarului francez „L'Equipe” (sau, mai exact, după o idee a gazetarului Joao Havelange, decid înființarea Cupei Libertadores, competiție similară cu cea europeană. Se pare că această Cupă a campionilor Americii de Sud nu a fost creată numai pentru a imita exemplul Europei ci, mai ales, pentru a fi stabilite contacte oficiale, la nivelul echipelor de club, între cele două continente. Europa a răspuns imediat solicitării Confederației sud-americane și, astfel, în 1960, un meci între Real Madrid și Penarol Montevideo a contat ca primă ediție a Cupei Intercontinentale. De atunci, câștigătorii acestei, cum s-a mai numit ea „Cupa Europa—America de Sud” au fost stabiliți cind, dintre echipele „bătrînușului continent”, cind de pe cel sud-american, dar competiția a păstrat, de-a lungul ani-

lor, caracterul ei semi-oficial. Ne-amini nu putea fi o formație de club să participe la această finală anuală, dacă ea nu dorea acest lucru. Este, de altfel, destul de curios că F.I.F.A. nu a izbutit să la sub patronajul său o competiție al cărei cadru depășea atribuțiile și puterile celor două federații continentale care au creat-o: Trebuie să reamintim că la Congresul federației internaționale din anul 1970, la Mexico, propunerea lui Stanley Rous s-a lovit de opoziția forului european.

Mulți dintre cei mai cunoscuți specialiști mondiali ai sportului cu balonul rotund motivează caracterul adesea foarte dur, plin de incidente și neregularități în care s-au desfășurat marea majoritate a finalelor competiției intercontinentale în ultimii ani mai ales prin faptul că această competiție nu are un „stăpîn”, iar cei care se abat continuu și intenționat de la regulile jocului nu pot fi chemați în fața nici unui for pentru a da socoteală.

În acest moment al nedumeririlor și speranțelor prea îndepărtate (Joao Havelange, este adevărat, și-a inclus în minușionul său „program electoral” și acest punct, al îmbunătățirii sistemului de disputare a Cupei Intercontinentale), iată că din nou prestigiosul cotidian sportiv „L'Equipe” intră în acțiune și prezintă un proiect aproape complet de universalizare a competiției dintre continente. Propunerea ziarului francez nu-i aparține integral, dat fiind că acest proiect, al creării unui turneu continuu pentru Cupa Intercontinentală, este oarecum mai vechi. Dar, meritul cel mare al publicației menționate este că ea pune pe birie această propunere, îi aduce unele îmbunătățiri și precizări.

dupa care cere parerile a numeroși specialiști și oficiali ai fotbalului mondial.

Formula turneului mondial, la care ar urma să participe, de această dată, nu numai formațiile câștigătoare ale competițiilor continentale europene și sud-americane, ci și cele învingătoare din Asia, Africa și zona Americii de Nord, Centrale și Mării Caraibilor (CONCACAF), deci formula acestui turneu mondial este foarte simplă, după schema oricărui turneu de vară de câteva zile. Cele patru învingătoare continentale ar urma să se întâlnească într-un oraș desemnat anterior, prin rotație fiind schimbate continentele, de exemplu: 1974 — la PARIS, 1975 — RIO DE JANEIRO sau BUENOS AIRES, 1976 — ALGER sau KINSHASA, 1977 — MEXICO, 1978 — LONDRA și așa mai departe. Rîndul unui continent ar veni la fiecare 4 ani.

Precizînd că orașul Paris este gata să organizeze această mare finală mondială a competiției intercluburi, „L'Equipe” aruncă în focul discuțiilor, care fără nici o îndoială le-a stîrnit de-a lungul și de-a latul lumii, adeziunile deja sosite pe adresa ziarului. Sud-americii sint gata, președintele Confederației continentale, peruanul Satinas, a declarat-o cu tărie. Țările din Africa — după cum susține I. Tessaia, președintele C.A.F. — vor aplauda cu amîndouă minile crearea unei astfel de cupe care ar da posibilitate încă necunoscutelor cluburilor africane să intre în „marea societate” a fotbalului mondial. Mai multe țări europene au scris pe adresa ziarului parizian, declarînd că sint de acord să susțină inițiativa. Printre ele, federațiile de specialitate din Italia, Spania, și Belgia. Președintele federației franceze, Fernand Sastre, este gata să propună organizarea primei ediții a „Cupei mondiale intercluburi”. Opinia sa asupra sistemului de organizare al acestui turneu a apărut de curînd în „L'Equipe”: „Semifinalele ar putea fi organizate în două orașe diferite, Paris și Marsilia de exemplu. Finala ar fi jucată, două sau trei zile mai tîrziu, la Paris. Aș propune, ca perioadă de organizare, luna octombrie a anului 1974”.

Singurul lucru care ar mai putea fi adăugat este că, desigur, cele patru partide (inclusiv, deci, meciul pentru locurile 3—4, din deschiderea finalei) ar putea fi televizate în direct într-un număr record de țări de pe glob. Rentabilitate noli create Cupe Intercontinentale pare astfel mai presus de orice îndoială. A venit deci ora competiției mondiale? Probabil că da, dar pentru oficializarea sa, pentru nașterea acestui turneu intercluburi mondial, mai trebuie să așteptăm probabil pînă în lună iunie a acestui an. Atunci, după cum bine se știe, va fi ales noul președinte al F.I.F.A. Poate că transformarea Cupei Intercontinentale va fi prima acțiune a noului președinte.

Elminio IONESCU

Dumitru GRAUR

SĂGEATA DANEZĂ

Henning Jensen, extrema stângă a echipei Danemarcei este, de asemenea, unul dintre cei mai buni atacanți ai echipei Borussia Mönchengladbach. Astfel, el a marcat două goluri pentru formația sa la Glasgow, contra lui Rangers, în Cupa eupei. Din acel meci, Jensen s-a afirmat tot mai puternic, dovedindu-se un fotbalist nu numai eficient, ci și posesorul unui joc foarte elegant.

MOMENTE CURIOASE!

PORTARUL ȘI CAȚELUL

În timpul unei partide de fotbal disputate la Nisa un câțel s-a despărțit pe nesimțite de stăpîn și de locul pe care fusese așezat și a intrat pe teren, strecurându-se spre poarta echipei oaspete. Bineînțeles că dorința sa de a... „juca” mingea a fost pedepsită cu o zdravănă lovitură. Temeratul patruped a fost nevoit să se retragă, schelălăind mai tare decît... Sute de suporteri au invadat terenul, descoperindu-și vocația de... ocrotitori ai animalelor, pentru a pedepsi pe jucătorul vinovat. Arbitrul a fost nevoit să oprească jocul datorită fetei care intrasera pe teren.

VICTORIOS DAR... SPITALIZAT!

Într-un joc de fotbal te poți accidenta în fel și chip! Aceasta poate veni de la un adversar, de la un spectator nedisciplinat care aruncă cu un obiect în teren, de la o... auto-accidentare... dar mai poate veni și... de unde nu te-ai fi așteptat vreodată. Și din aceasta foarte rară alternativă... dar mai bine să vă relatăm ce s-a întîmplat pe un teren din America de sud.

Pe stadionul din Rio de Janeiro a fost o bucurie de nedescris atunci cînd Pedinho a reușit să înscrie un gol nu numai senzațional ci și deosebit de spectaculos. Primii care l-au felicitat au fost, bineînțeles, coechipierii săi! Și asta în modul de exprimare sudamerican! Ei s-au repezit asupra lui Pedinho, planșind literalmente peste el, l-au îmbrățișat și sărutat cu frenezie.

După această manifestare de bucurie Pedinho a avut tot timpul să mediteze asupra fazei, dacă a fost sau nu bine să înscrie acel gol. Îmbrățișările coechipierilor s-au soldat cu internarea în spital... o comotie cerebrală și o „mică” fractură de mandibulă! Tot în stil sudamerican!

SCOȚIANA SUTĂ LA SUTA

Explicații suplimentare despre rivalitățile dintre echipele britanice nu mai sînt necesare. La asemenea întîlniri de fotbal biletele se vînd foarte repede, cu mult timp înainte de ziua meciului. Există însă întodeauna speranțe. Fie la bursa neagră, fie la micii speculanți se mai găsesc ceva bilete. Așa s-a întîmplat și în jocul dintre Tara Gallor și Scoția, cînd un cetățean al Wales-ului a dat un anunț în ziarul „South Wales Echo”, în care oferea nici mai mult, nici mai puțin decît... „Un Rolls-Royce pentru două bilete la jocul dintre Wales și Scoția”. La căsuța poștală el a primit un răspuns la fel de neașteptat: „Comunicați vă rog anul de fabricație!”

În unanimitate se crede că a fost vorba de un... scoțian!

CIND NU AȘTEPTI FLUIERUL ARBITRULUI...

Temperamentul italienilor este cunoscut destul de bine din numeroasele relatări ale celor prezenți pe stadioanele peninsulei. Adevărații tifosi sînt capabili de orice.

În timpul unei transmisii radiofonice asupra unei partide de fotbal a excampioanei Internazionali Milano, un cetățean, pe nume Giuseppe Spalancaro, fanatic susținător al Interului, s-a aruncat pe fereastră de la etaj cînd crainicul sportiv anunța înscrierea unui gol în poarta favoritelor.

Cu piciorul rupt, Giuseppe a stat mult în stradă pînă cînd un trecător l-a observat. Cu acest prilej el a aflat cu ulmire că în timpul săriturii de la fereastră, arbitrul întîlnirii anulasese golul, înscris de altfel neregulamentar!

● Wolfgang Kleff portarul reprezentativei vest-germane de fotbal nu se poate lăuda că a avut prea multe bucurii în ziua în care a împins în gol mingea în care a înscris. Ba dimpotrivă! După ce echipa sa a fost înfrîntă cu 2-1, într-o partidă în care nu a „prins” cît de cît o zi bună, maseaua de minți îl provoca dureri cumplite, iar ziaristii vroiau cu orice chip să afle motivul comportării sale la un nivel scăzut!

● BONINSEGNA. În mare vervă, reușește să înscrie patru goluri într-un meci de campionat împotriva lui FOGGLA. Opțiunea sa pentru prima reprezentativă a Italiei primește o nouă confirmare. Și totuși, BONINSEGNA simte de aproape respirația lui ANASTASI (Juventus) și CHINAGLIA (Lazio). Aceștia din urmă nu concep să cedeze vreun pas în lupta pentru un loc în echipa ce va fi prezentă la WM '74.

● 121 goluri înscrise, doar trei primite! 20 de puncte realizate din tot atîtea posibile! O victorie cu 26-0! Numai UWE VALTINKKE — goaleterul echipei — a marcat 48 de goluri! Care este echipa ce se poate mîndri cu asemenea performanță? Nu o căutați printre echipele de mare renume! Este vorba de echipa de juniori din campionatul vest-german, AS ROTTERDAM din 1913, care, oricum, a înregistrat o performanță greu de repetat.

● Deținătoarea titlului de campioană mondială — BRAZILIA — va susține înaintea începerii actului final al Weltmeisterschaft-ului '74, o partidă de verificare cu HERTHA ZEHLENDORF, la o dată ce va fi fixată ulterior.

● Lipsa „Ghetel de aur” din naționala portugheză a cîntărit foarte greu în balanța șanșelor. Un ziarist, prezent la meciul cu selecționata IRLANDEI DE NORD remarca: „PORTUGALIA FĂRĂ EUSEBIO NU ARE APROAPE NICI O VALOARE!”

● Reprezentativa Austriei, calificată pentru turneul final al C.M. spun unii specialiști, e capabilă să producă surprize de proporții. Explicația este că această echipă nu va fi considerată periculoasă și finalistele o vor trata ca atare. Să nu se uite de marile surprize ale C.M. cînd a fost, de pildă, echipa S.U.A. în care la C.M. din 1950 a învins-o cu 1-0 pe marea favorită, selecționata Angliei.

● Celebrul fotbalist brazilian GERSON, considerat ca un demn urmaș al lui PELE, nu va putea juca cel puțin trei luni datorită unui accident survenit la un meci: ruptură de mușchi la un picior. Deci, este nesigură evoluția lui în reprezentativă care va juca la C.M.

● Atacantul BUKAL, de la STARDARD LIEGE, este goaleterul competiției internaționale Cupa U.E.F.A. cu opt goluri înscrise.

NA, CĂ TE-AM PRINS!

Este evidentă oportunitatea portarului, prezent în instanțele noastre, și care se pregătește să „ate-rizeze” pe balon, îndepărtînd astfel pericolul. În vreme ce spectatorii aplaudă un plonjon spectaculos.

ANTRENAMENTUL ARE LOC!

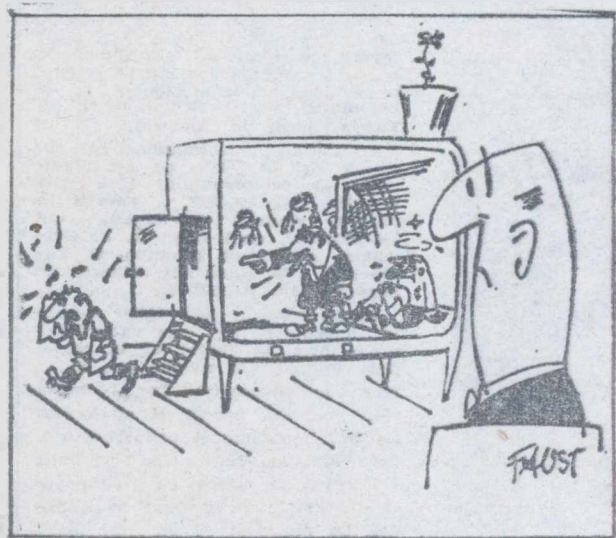
Un ingenios fotoreporter a prins un moment dintr-un antrenament desfășurat în aceste zile cînd, în multe țări, zăpada sau ploaia, transformă terenurile în suprafețe troienice sau în veritabile lacuri, ca în fotografia noastră. Dar antrenamentul nu va fi suspendat și jucătorii se pregătesc să intre — sigur, nu cu prea multă dispoziție — pe teren.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centră),
12.95.96

● PREZENTAREA ARTISTICĂ: Liviu BOBOCEA
● PREZENTAREA GRAFICĂ: Dinu COSTESCU

UMOR • UMOR

FĂRĂ CUVINTE
(din „KICKER” — Nürnberg)

EROU... CÎND ECHIPA A CÎȘTIGAT

Acest portar (foto 1) a făcut o partidă mare. Jucătorul și antrenorul îi îmbrățișează pentru tot ceea ce a făcut în timpul meciului, pentru miraculoasele sale reflexe și robinsonade. Dar dacă echipa ar fi pierdut?

ȚAP ISPĂȘITOR... LA ÎNFRÎNGERE

Singur și deprimat este acest portar (foto 2), învins de un sut puternic și bine plasat. Cît de multă nevoie ar avea de o încurajare, în aceste clipe...

